

Retten dertil har han vundet ved sin Tjeneste bl. a. som nogle og tyveaarig Løjtnant, og dog skal han nu i den Stilling have sin Løn forhøjet ifølge det her foreliggende Forslag. Man maa huske paa, der er Tale om at kunne oppebære en Efterløn af 2,400 Kr. i en Snes Aar for en Mand, der ikke bliver ældre end i Begyndelsen af 70erne, det vil sige foruden Rente og Rentes Rente en Efterløn af omtrent 50,000 Kr. Det er virkelig noget, man maa regne med, naar man vil bedømme, hvorvidt saadanne unge Menneskers Løn er nogenlunde tilfredsstillende eller ej. Andre unge Mennesker, der ikke have en saadan Pensionsret løbende, maa tænke paa, hvorledes de skulle sikre deres Alderdom. Det er et meget betydeligt Gode at kunne falde for Aldersgrænsen i Statens Tjeneste i Begyndelsen af 50erne og have nær op imod eller fuldt 2,400 Kr. i Efterløn hele Resten af sit Liv.

Nu siges der, at dette Forslag, som her skal gennemføres, er et Forslag, som ingen Konsekvenser skal have, men selv skal det være en Konsekvens bl. a. af det Forslag, vi gennemførte om Underofficererne. Men jeg siger, at dette Forslag her meget godt kan have vidtgaende Konsekvenser. Den Gang, vi gennemførte Forslaget om Underofficerernes Lønninger, vidste vi paa ingen Maade, at det skulde resultere i et Forslag som det her foreliggende. Og allerede nu, inden dette Forslag er vedtaget i dette høje Ting ved 3die Behandling, har det vist sig, at der er Konsekvenser af det. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) har baade i dette høje Ting under Forslagets 2den Behandling og senere i et Udvalgsmøde fremdraget en Konsekvens, nemlig at det vil blive nødvendigt efter hans Mening — og han er jo en indflydelsesrig Mand overfor Regeringen, han er en af dens bedste Støtter, han saavel som det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), skulde der være Sandhed i vor Politik, skulde Ministeriet snarere hedde Dinesen end Christensen — at forhøje Lønningerne for de Korporaler, som ere udgaaede af Hærens Elevskole. Det er en Lønforhøjelse, som vistnok er en naturlig Konsekvens af det her foreliggende Forslag. Men ingen kan garantere os for, at der ikke opstaar andre Konsekvenser, direkte Konsekvenser foruden de mange indirekte Konsekvenser, som ville være disse, at Embedsmænd i andre Etater end den militære ville kunne sige: Vi skulde dog i det mindste have lige saa høj en

Lønning som den, Lovgivningsmagten har erkendt vil være aldeles nødvendig for, at Officerer kunne komme igennem her i Livet.

Men hvad har man saa anført til Forsvar for det foreliggende Lovforslag? Ja, det eneste Argument, man er fremkommet med, er disse bekendte Militærtabeller, som ere blevne omdelte i dette høje Ting, et Statsdokument, som den højtærede Formand har erklæret skal blive optrykt i Tillæg C. til Rigsdagstidenden, og som er fremtraadt her for os som den upartiske og objektive Sandhed, et Dokument, der meddeles os med et uskyldigt Blik mod Himmelen i alles Interesse, men som i Virkeligheden er et misvisende Tendensskrift af den allerværste Natur. Jeg skal tillade mig at imødegaa dette Argument, som i Virkeligheden er det eneste, der er fremført til Forsvar for Gennemførelsen af de to foreliggende Lovforslag. Hvis der nemlig skal være nogen Mening i, at vi have faaet disse Militærtabeller omdelte, maa det være den, at man ud af disse skal lære, at da vore Militærudgifter procentvis i Forhold til Statens samlede Indtægter ikke ere saa høje som Norges og Sveriges, maa vi have Raad til at forhøje Officerernes Lønninger, og paa den Maade blive altsaa disse Militærtabeller et Argument til Fordel for Gennemførelsen af de her foreliggende Lovforslag.

Det er mærkeligt nok — og her skal det ærede Medlem for Præstø (R. Nielsen) huske paa, hvad den højtærede Konseilspræsident har været for en Mand i tidligere Tid —, at den 10. Marts 1896 udtalte den højtærede Konseilspræsident sig imod, at man drog nogen Sammenligning mellem Danmarks Militærudgifter og Norges og Sveriges. Den Gang var den højtærede Konseilspræsident — det var det daværende Medlem for Ringkøbing — klar over, at en saadan Sammenligning var uden Værdi, vi skulde tage vort Standpunkt ud fra vore egne Erfaringer. Det er rigtigt, vi skulde tage vort Standpunkt paa selvstændig Grund og ikke bryde os om den Slags Sammenligninger, for de ere i Virkeligheden værdiløse. De ere det for det første paa Grund af Budgetternes og Regnskabsafæggelsernes Forskellighed i de forskellige Lande, og det baade hvad Indtægtssiden og Udgiftssiden angaar, og de ere det paa Grund af hele Militærordningens Forskellighed i de forskellige Lande.

Men vil man overhovedet anstille en Sammenligning mellem Danmarks Militær-